

HOMILIE 25^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 22 / ZO 23 SEPTEMBER 2012

"Woa duit hae daat vaan?" Het komt in elke straat wel eens voor, dat de één tegen de ander zegt, als ergens een nieuwe auto voor de deur staat: "Woa duit dae dat vaan?" Hae hat toch ooch mèr ee klee pensioen." Vervolgens worden iemands gangen nagegaan om maar te weten te komen, waar die dat van doet. Meestal komen dan snel de tongen los en over de persoon in kwestie worden vervolgens niet de meest verheffende verhalen verteld. Zo gaat jalousie te werk. De apostel Jacobus waarschuwt er al voor in de eerste lezing: "Waar naijver en eerzucht heersen, daar treft men ook onrust aan en allerlei minderwaardige praktijken." Het is dus van alle tijden en het is blijkbaar een menselijke eigenschap om jaloers te worden. De ander kan zich wat meer dan ik veroorloven dan de één. Jaloezie is niet bepaald de meest hoogstaande menselijke eigenschap. Mensen gunnen elkaar soms het licht niet in de ogen. Dat geldt als het gaat om bezit, maar ook als macht in het spel is. Vriendschappen zijn erop stuk gelopen.

Het is allemaal zo herkenbaar en het is van alle tijden. In het evangelie van vandaag wordt er al over verteld. Eigenlijk is het een pijnlijk tafereel. Jezus en zijn leerlingen trekken verder op hun weg naar Jerusalem, de plaats van het lijden. Jezus wordt zich meer en meer bewust van het lot, dat hem daar te Jerusalem te wachten staat. Hij spreekt er onomwonden over. In zo'n situatie hoopt ieder mens op zijn beste vrienden te kunnen rekenen, maar de betekenis van die boodschap van het naderend lijden dringt niet door tot de leerlingen. Het is alsof zij het niet willen horen. Het is te begrijpen, dat Jezus zich door dit onbegrip bijzonder eenzaam en alleen voelt. Het is toch geen kleinzieligheid of bijkomstigheid, die hier aan de orde wordt gesteld. Hier gaat het toch om een kwestie van leven of dood. Hier had men mogen verwachten, dat de apostelen verschrikt zouden opspringen en zich bezorgd het lot van Jezus zouden aantrekken. Je zou verwachten, dat ze hadden uitgeroepen: "Wat kunnen we doen om u te beschermen en dat levenseinde te verhinderen?" Maar we lezen enkel, dat ze de woorden van Jezus niet begrijpen en dat ze er ook geen vragen over stellen. Het lot en het levenseinde van Jezus deert hen eigenlijk niet, want ze zijn bezig met zichzelf en met de vraag, wie er in het komende rijk de voornaamste zal zijn? Wie zal de machtigste zijn en wie zal het meeste aanzien genieten? Jaloers houden ze elkaar in de gaten en schatten ze hun eigen kansen in om deze veilig te stellen. Hatelijkheden over en weer. Geen vriendelijk gesprek dus. Het is overigens Jezus niet ontgaan, want Hij vraagt hen bij thuiskomst: "Waar hebben jullie onderweg over getwist?" Maar zij zwijgen. Hopelijk uit schaamte.

Zonder zich tot één iemand onder de apostelen te richten geeft Jezus hen een goede raad, maar tegelijkertijd zet Hij hun wereld op de kop: "Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten willen zijn en de dienaar van allen." De grootheid van een mens wordt niet zichtbaar doordat iemand de baas over de anderen speelt. Grootheid wordt zichtbaar in eenvoud, bescheidenheid en nederigheid.

Jezus leest mensen niet de les, maar Hij zet hen aan het denken. Het evangelie sluit daarom met een opzienbarende gebaar, dat de vrienden van schaamte moet hebben doen kleuren. Tegenover deze machtsbeluste leerlingen stelt Jezus een kind ten voorbeeld. Jezus nodigt op deze wijze natuurlijk uit tot een kindvriendelijke houding. Maar tegelijkertijd wil Hij meer dat dat alleen. Een kind heeft ons iets te leren. In zijn onschuld laat een kind ons iets zien, hoe God de mens bedoeld heeft. Jezus zegt: "Wie een kind als dit

opneemt, neemt Mij op en wie Mij opneemt, neemt Hem op de Mij gezonden heeft."

Jezus identificeert zich zonder meer met het kind en daardoor met iedere mens die niet meetelt.

Maar ook staat er Jezus zelf, die het tegendeel is van jaloersheid of streven naar macht. In Hem wordt zichtbaar wat de apostel Jacobus ons leerde: "De wijsheid van omhoog is vóór alles rein, maar ook vredelievend, vriendelijk, altijd voor rede vatbaar, rijk aan barmhartigheid en vruchten van goede daden, onpartijdig en oprecht.

"Als iemand de eerste wil zijn, moet hij de dienaar van allen zijn." Dat is radicaal christelijk. Jezus heeft het ons voorgeleefd en ons uitgenodigd zijn volgeling te zijn. Zo leren wij Hem het beste kennen. Amen.